

Nem papírtigris, papíreper
(*Broussonetia papyrifera*)

NEM FONNYAD TOVÁBB?

Erről a szép őszi levélről az országos térségfejlesztési elképzelések jutottak az eszembe. A főbb tengelyek mentén kirajzolódnak a (zöld) termelési folyosók, a levél többi része meg sárga.

A természet komplex, integrált térségi termelési modellt vetít elénk.

Tavasztól a levelek teljes felületén elkezdődik a klorofill termelése. Ez úgy tekinthető, mint egy térségi beruházás. A klorofill segítségével megindul a helyi gyártási folyamat: a víz, a benne oldott tápanyagok és napenergia felhasználásával készül a raktározásra elszállítható cukor.

Mivel a klorofill viszonylag gyorsan lebomlik, folyamatosan gondoskodni kell a pótlásáról, különben a gyártási folyamat leállna. Ősszel ez elkerülhetetlenül be is következik, a klorofill újratermeléséhez szükséges alapanyagok utánpótlása fokozatosan elapad. A napfény vörös tartományát hasznosító klorofill ilyenkor már nem jut mindenhová, és ahol kifogy, ott láthatóvá válnak az eddig is ott lévő, a színek más tartományait elnyelő, lassabban lebomló karotinoidok és flavonidok – azaz a levélen megjelennek a sárgás és vöröses színek.

Egy ilyen időszakot örökít meg a felvétel. Már csak a főbb erezet mentén folyik a termelés, a távolabbi területek fokozatosan elhalnak.

A Nemzeti Fejlesztési Terv és a közlekedésfejlesztési elképzelések ezt az állapotot tekintik normának, és kimutatják a korrelációt a termelés alakulása és a vastag erezet között. Úgy érvelnek, hogy ha a levél más részein is vastag volna az erezet, akkor oda is eljutnának a külső források. Ezzel szemben a valóság az, hogy a prosperitás időszakában a hajszalér hálózaton is mindenhová eljutott minden, amire szükség volt. A fejlődő tavaszi, nyári levélzetet a fő- és mellékerek arányos szerkezete mellett is egyenletes zöld szín jellemzi.

Talán egyszer majd (akár már 2006-ban?) megértjük, hogy a térségek fejlődéséhez is kiegyensúlyozott viszonyokra van szükség, nem pedig arra, hogy mindenhova széles folyosók vezessenek.

Addig meg autópályákat építünk, nyakra-főre, minden más rovására.

Az idő telik, a levelek meg persze leperegnek.

Kellemes karácsonyt,
és boldog új évet kívánok!

Heischer Tamás

M^{ost} M^{ég} V^{an} I^{dó!}

Most **M**ég **V**an **I**dő!